

Snorkeldetektiven Alva

Det var en gång en hemlig snorkeldetektiv som hette Alva. Ja, egentligen var hon inte en detektiv ännu för hon hade inte löst ett enda fall men hon visste att hon någon dag skulle lösa ett svårt fall.

Det var en solig dag, Alva var ute på stranden med sin storasyster. Alva hade tråkigt. Plötsligt kom hon ihåg en sak. Hon hade tagit med sig sin snorkel. Nu blev det fart på Alva. Hon for upp som en raket och började rota i badkassen. Hon tog fram snorkeln och hoppa i. Först såg ingenting, bara grott. Men efter en stund såg hon en portal. Alva simma igenom. Hon trodde att det bara var vanligt vatten, men det var det inte. Hon hade inte ens fått fötterna igenom före portalen sög in henne. Efter en stund landade hon på havets botten. Vart har jag riktigt hamna Tänkte Alva. Plötsligt kom en sjöhäst med en undervattenstomte på ryggen. Du är i vattenvärlden sa undervattenstomten. Sen så undevattenstomten kan du snälla hjälpa oss vi har ett mysterium att lösa. Vad för något mysterium, frågade Alva.

Kom med så får du se sa undervattenstomten. Alva och undervattenstomten gick in på en smal under vattens gång. Snart kom det fram till en undervattens park. Här brukar det stå en väldigt viktig staty.

Det är den statyn som får Österstjön att vara Ren och fin. Men nu när den statyn är borta så är havet väldigt smutsigt. Jag ska hjälpa er sa Alva samtidigt som hon sade det så märkte hon konstiga fotspår i sanden. Men då hade redan undervattenstomten farit iväg. Alva följde efter fotspåren i sanden. Plötsligt Kom hon in i en stjögräs-labyrint. Plötsligt såg Alva ett stort smutsigt öra Som slank in i sjögräset .hej vem där sa alva. Plötsligt kom det fram ett stort smutsigt monster. Hej sa monstret med liten röst. Är det du som har tagit undervattens statyn. Ja sa monstret. Varför det, sa Alva. För att jag vill att det ska vara smutsigt i havet. jag såg en skylt på vägen hit sa alva Det stod smuts byrån på den. Men där bor ju min familj sa monstret. Dit går jag ,hej då sa monstret. Så ställde de tillbaka statyn och öserstjön var ren och Alva åkte tillba upp till ytan.nöid och glad för att hon var en snorkeldetektiv.

Slut

Alva Schroeder, 8 år

Suomenkielinen käännös:

Snorkkeli-etsivä Alva

Olipa kerran salainen snorkkeli-etsivä nimeltä Alva. Itse asiassa hän ei ollut vielä etsivä, koska hän ei ollut ratkaissut yhtään tapausta, mutta hän tiesi, että jonain päivänä hän ratkaisisi vaikean tapauksen.

Oli aurinkoinen päivä, ja Alva oli rannalla isosiskonsa kanssa. Alva oli tylsistynyt. Yhtäkkiä hän muisti jotain. Hän oli ottanut mukaan snorkkelinsa. Nyt Alva alkoi toimia. Hän ryntäsi kuin raketti ja alkoi kaivella uimakassia. Hän otti snorkkelin esiin ja hyppäsi veteen. Aluksi hän ei nähnyt mitään, vain pimeyttä. Mutta hetken kuluttua hän näki portaalin. Alva ui sen läpi. Hän luuli, että se oli tavallista vettä, mutta se ei ollut. Hän ei ehtinyt edes laittaa jalkojaan veteen, ennen kuin portaali imaisi hänet sisään. Hetken kuluttua hän laskeutui meren pohjalle. Mihin minä oikein olen päätenyt, Alva ajatteli. Yhtäkkiä merihevonon tuli hänen luokseen, ja sen selässä oli vedenalainen tonttu. Olet vedenalaisessa maailmassa, sanoi vedenalainen tonttu. Sitten vedenalainen tonttu pyysi: "Voisitko auttaa meitä, meillä on mysteeri ratkaistavana." "Mikä mysteeri?", kysyi Alva.

"Tule mukaan, niin näet", sanoi vedenalainen tonttu. Alva ja vedenalainen tonttu menivät kapeaan vedenalaiseen käytävään. Pian he saapuivat vedenalaiseen puistoon. Täällä on yleensä erittäin tärkeä patsas.

Se on patsas, joka pitää Itämeren puhtaana ja kauniina. Mutta nyt, kun patsas on kadonnut, meri on hyvin likainen. Minä autan teitä, sanoi Alva, ja samalla hän huomasi outoja jalanjälkiä hiekassa. Mutta silloin vedenalainen tonttu oli jo ehtinyt karkuun.

Alva seurasi jalanjälkiä hiekassa. Yhtäkkiä hän tuli meriruohon labyrinttiin. Yhtäkkiä Alva näki suuren likaisen korvan, joka sujahti meriruohon sekaan. Hei, kuka siellä, sanoi Alva. Yhtäkkiä esiin tuli suuri likainen hirviö. Hei, sanoi hirviö pienellä äänellä. "Oletko sinä ottanut vedenalaisen patsaan?" "Kyllä", sanoi hirviö. "Miksi?", kysyi Alva. "Koska haluan, että meri on likainen. Näin tien varrella kyltin, jossa luki 'likatoimisto'", sanoi Alva. "Mutta siellä asuu perheeni", sanoi hirviö. "Sinne minä menen", sanoi hirviö. He asettivat patsaan takaisin paikoilleen, ja Itämeri oli puhdas. Alva palasi pinnalle tyytyväisenä ja iloisena siitä, että hän oli snorkkelisalapoliisi.